

क zu lesen.

पिण्डपात्र (पि० + पा०) n. 1) *das Gefäß, in dem die Mehlklöße den Manen dargebracht werden*, TRIK. 2, 7, 7. — 2) *Almosen* (eig. *Almosen-topf*) VJUTP. 201. संस्तुष्ट 67. पिण्डपात्रावदान BURN. Intr. 39.

पिण्डपाद् (पि० + पाद्) m. *Elephant (Klumpfuss)* TRIK. 2, 8, 34.

पिण्डपितृयज्ञ (पि० + पि०) n. *ein Manenopfer mit Mehlklößen am Abend des Neumonds*: अमावास्यायामपरह्नि पिण्डपितृयज्ञः ऀच. च. 2, 6. GRHJ. 2, 5. KĀTJ. च. 4, 1, 1. 28. च्चान्क. च. 4, 3, 1. 5, 18. KAUC. 87. GOBH. 4, 4, 1. Verz. d. B. H. No. 1140. fgg.

पिण्डपुष्प (पि० + पु०) 1) m. *Jonesia Asoka* TRIK. 3, 3, 277. n. *die Blüthe* H. an. 4, 209. MED. p. 27. — 2) m. *die chinesische Rose* TRIK. n. *die Blüthe* H. an. MED. — 3) n. *Wasserrose* H. an. MED. — 4) m. *Granatbaum* TRIK. 2, 4, 19. — 3) n. *die Blüthe der Tubernaemontana coronaria* च्चअदार. im च्चKDr.

पिण्डपुष्पक (wie eben) m. *Chenopodium album* (eine Gemüsepflanze) च्चअदाम. im च्चKDr.

पिण्डफल (पि० + फ०) 1) adj. (länglich) *runde Früchte tragend*: सप्त (in der Ausg. mit dem folg. Worte verbunden) पिण्डफलान्वृत्ताननलापि व्यनायत MBu. 1, 2632. ललनापि st. अनलापि R. 3, 20, 32. — 2) f. *घ्रा* P. 4, 1, 64, VArtt. 2. Vop. 4, 15. *eine Gurkenart* (कटुतुम्बी) च्चअदु. im च्चKDr. NIGH. PR. Suçr. 2, 106, 19.

पिण्डवीज (पि० + वीज) m. *Nerium (Oleander Wils.) odorum* WILS.

पिण्डवीजक (wie eben) m. *Pterospermum acerifolium* Willd. (कर्णिकार) RĀĀN. im च्चKDr.

पिण्डभान् (पि० + भान्) adj. *die beim Todtenopfer dargebrachten Mehlklöße genießend, in Empfang nehmend* (von Verstorbenen); m. pl. *die Manen* च्चक. 92, 6. Davon nom. abstr. ०भान्क n. च्चअक. zu KĀĀN. U. p. S. 91.

पिण्डभृति (पि० + भृ०) f. *Lebensunterhalt*: तस्मात्सामैव लिप्सेथाञ्छे लपिण्डभृतिं ततः R. GOBH. 2, 26, 37.

पिण्डमय (von पिण्ड) adj. *aus einem (Lehm-) Klumpen bestehend* MĀĀK. 47, 9.

पिण्डमात्रोपजीविन् (पि - मात्र + उप०) adj. *nur von einem dargereichten Bissen lebend* ज्ञान. 1, 70.

पिण्डमुस्ता (पि० + मु०) f. *eine Cyperus-Art* (नागरमुस्ता) RĀĀN. im च्चKDr.

पिण्डमूल (पि० + मूल) n. = गजर् *Möhre, Daucus Carota* Lin.; auch = गजाण्ड, पिण्डक RĀĀN. im च्चKDr. ०क n. dass. ebend. MĀĀK. P. 32, 12.

पिण्डय् (von पिण्ड), पिण्डयति (nach DĀĀTUP. 8, 21 auch पिण्ड्, पिण्डयते) zu *einem Klumpen machen, zusammenthun, vereinigen* (संघाते) DĀĀTUP. 32, 130. अतः कालं प्रसंब्यायं संब्यामेकत्र पिण्डयते in *eine Summe vereinigen, zusammenaddiren* SĀĀJAS. 1, 23. partic. पिण्डयत *geballt, massig, klumpig, dicht zusammengedrängt*; = घन TRIK. 3, 3, 170. H. an. 3, 281 (fälschlich घन gedruckt). MED. t. 134. Suçr. 1, 63, 14. 165, 20. 363, 3. शोफ 2, 7, 5. मग्ना शिरोमध्ये पिण्डयतः कूल. zu M. 5, 135. (सन्दिरायाम्) पृथुपतत्पिण्डयतार्कप्रभायाम् KĀĀS. 26, 283. द्वौ त्रीनपि गजार्काण्यपिण्डयतान्वितानिव MBu. 6, 2538. (शैः) सुपूर्णापितमुक्तेः — अथव्यवच्छिन्नपिण्डयतैः 7, 4746. घ्राग्रमम् — पिण्डयतहुम् R. GOBH. 2, 98,

22. सनिवृत्तं तु तत्सैन्यमकस्थमभवत्तदा । पिण्डयतं मेघसंकाशं यथा पूर्वं द्विपायिनाम् ॥ 3, 30, 26. 31, 32. 33, 19. कर्पूरबोधो मधुपिण्डयतो ऽयं कोपच्छेदो नाम नरेन्द्रधूपः so v. a. *gemischt mit* VARĀH. BRH. S. 76, 17. *zusammengenommen, zu einem Ganzen verbunden, unter einander verbunden*: देवदानवगन्धर्वमनुष्यपतंगोरगाः । न समा मम वीर्यस्य शतंशेनापि पिण्डयताः ॥ *alle zusammen* MBu. 10, 622. एतया संब्यया क्षासन्कुरूपण्डयवसेनयोः । अतैरुपयो द्विजश्रेष्ठाः पिण्डयता ऽष्टादशैव तु ॥ 1, 298. त्रयाणामपि लोकानां पिण्डयतानां भयावकम् R. GOBH. 1, 30, 4. कृतात्तविक्रितं कर्म — न शक्यमन्यथा कर्तुं पिण्डयतैस्त्रिदशैरपि Spr. 717. बहवः पिण्डयता मूर्खाः *wenn sie sich zusammenthun* 1953. An den beiden letzten Stellen पि० Conjectur für प०. नुतं सकृच्छ्रित्रिपिण्डयतम् *ein, zwei und drei Mal sich wiederholend* VARĀH. BRH. S. 67, 63. पिण्डयत = गुणित, कृत multiplicirt TRIK. 3, 1, 25. 3, 170. H. an. MED.

— सम् *zusammenhäufen*: अहोरात्रांश्च मासांश्च तृणान्काष्ठा लवणान्कलाः । संपिण्डयति यः कालो वृद्धिं वार्द्धुषिकां यथा ॥ MBu. 12, 8310. संपिण्डयत *zusammengeballt, zusammengezogen, vereinigt*: संपिण्डयताङ्गुलिः पाणिर्मुष्टिः H. 597. भयसंपिण्डयतैरङ्गैः KĀĀS. 20, 139. तावप्यास्तां चतुर्भगिां विज्ञोः संपिण्डयताकुभौ R. GOBH. 1, 19, 16.

पिण्डयज्ञ (पि० + यज्ञ) m. *ein Manenopfer mit Mehlklößen* ज्ञान. 3, 16.

पिण्डयल (von पिण्ड) m. *Damm* HĀR. 129. — Vgl. पिण्डयन, पिण्डयल.

पिण्डयलेप (पि० + लेप) m. *das was von den für die Manen bestimmten Mehlklößen an den Händen hängen bleibt*; dieses erhalten beim Manenopfer die drei dem Urgrossvater vorangehenden Ahnen, KULL. zu M. 5, 60; vgl. पिण्डयतर्कुक्क und लेप.

पिण्डयस (von पिण्ड) m. *Bettler* च्चअदाम. im च्चKDr. — Vgl. पिण्डयश.

पिण्डयसंबन्ध (पि० + सं०) m. *eine so nahe Verwandtschaft zwischen einem Lebenden und einem Verstorbenen, dass jener beim Manenopfer diesem die Mehlklöße darbringen kann* (vgl. संपिण्डय), KULL. zu M. 5, 60.

पिण्डयसंबन्धिन् (पि० + सं०) adj. (von einem Verstorbenen) *in so naher Verwandtschaft zu einem Lebenden stehend, dass man beim Manenopfer Mehlklöße von ihm empfangen kann*: पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । पिण्डयसंबन्धिनां ज्येते विज्ञेयाः पुरुषास्त्रयः ॥ MĀĀK. P. 31, 3. — Vgl. लेपसंबन्धिन्.

पिण्डयसेक्त् (पि० + से०) m. N. pr. eines Nāga MBu. 1, 2149.

पिण्डयस्य (पि० + स्य) adj. *mit andern zusammengemischt, vermengt*: श्रीसर्गुडनखैस्ते धूपयितव्याः क्रमान्न पिण्डयस्यैः VARĀH. BRH. S. 76, 22.

पिण्डयत (von पिण्ड) m. *Weihrauch* RATNAM. 42.

पिण्डयान्वाहार्यक (von पिण्ड + अन्वाहार्य) adj. in Verbindung mit अण्ड *das nach dem Manenopfer den Manen zur Ehre gefeierte Mahl* M. 3, 122.

पिण्डयध (पिण्ड + अध) n. *Hagel* च्चअदाम. im च्चKDr.

पिण्डययस (पिण्ड + ययस्) n. *Stahl* RĀĀN. im च्चKDr.

पिण्डयार् (von पिण्ड) 1) m. a) *Bettler* (भिन्नक, तृणण) H. an. 3, 577. MED. r. 186. — b) *Büffelhirt* H. an. MED. HĀR. 134. *Kuhhirt* MED. — c) *ein best. Baum* H. an. MED. VARĀH. BRH. S. 53, 50. *Flacourtia sapida* Roxb. (विकङ्कत) RĀĀN. im च्चKDr. *Trewia nudiflora* WILS. angeblich nach H. an. — d) = त्रेप *ein Ausdruck des Tadels* H. an. — e) N. pr. eines Nāga (vgl. पिण्डयार्क) MBu. 5, 3630. — 2) n. *eine best. Gemüsepflanze* (फलशाकविशेष), = पिण्डयार् im Hindi BĀĀVAP. im च्चKDr.